

Transferul transfrontalier al sediului social al unei companii

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii (2008/2196(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din tratatul CE,
 - având în vedere articolele 43 și 48 din Tratatul CE,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 mai 2003 intitulată „Modernizarea dreptului societăților comerciale și consolidarea guvernării corporative în Uniunea Europeană - Un plan pentru a avansa” (COM(2003)0284),
 - având în vedere rezoluția sa din 21 aprilie 2004 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European: Modernizarea dreptului societăților comerciale și consolidarea guvernării corporative în Uniunea Europeană - un plan de a merge înainte¹,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 iulie 2006 privind recente evoluții și perspectivele privind dreptul societăților comerciale²,
 - având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2007 referitoare la societățile private europene și la a paisprezecea directivă în domeniul dreptul societăților comerciale privind transferul sediului societății³,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție în cauzele *Daily Mail și General Trust*⁴, *Centros*⁵, *Überseering*⁶, *Inspire Art*⁷, *SEVIC Systems*⁸ și *Cadbury Schweppes*⁹,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0040/2009),
- A. întrucât companiile ar trebui să beneficieze de libertatea de stabilire în cadrul pieței interne, astfel cum este consacrată în Tratatul CE și interpretată de Curtea de Justiție;
- B. întrucât transferul transfrontalier al companiilor reprezintă unul dintre elementele esențiale în realizarea pieței interne;

¹ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 714.

² JO C 303 E, 13.12.2006, p. 114.

³ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 671.

⁴ Cauza 81/87 *Daily Mail și General Trust*, Rec. 1988, p. 5483.

⁵ Cauza C-212/97 *Centros*, Rec. 1999, p. I-1459.

⁶ Cauza C-208/00 *Überseering*, Rec. 2002, p. I-9919.

⁷ Cauza C-167/01 *Inspire Art*, Rec. 2003, p. I-10155.

⁸ Cauza C-411/03 *SEVIC Systems*, Rec. 2005, p. I-10805.

⁹ Cauza C-196/04 *Cadbury Schweppes*, Rec. 2006, p. I-7995.

- C. întrucât transferul transfrontalier al sediului social al unei companii nu ar trebui să aibă ca efect dizolvarea, întreruperea activității sau pierderea capacității juridice ale acesteia;
- D. întrucât transferul transfrontalier al sediului social al unei companii nu ar trebui să fie circumscris unor condiții legale, sociale și fiscale;
- E. întrucât ar trebui garantate drepturile părților implicate în transfer, precum acționarii minoritari, angajații, creditorii, etc.;
- F. întrucât *acquis-ul comunitar* aplicabil, care acordă lucrătorilor dreptul de informare, consultare și de participare la nivel transfrontalier și care garantează drepturile de participare existente ale lucrătorilor (Directivile 94/45/CE¹ și 2005/56/CE²), ar trebui păstrat integral și întrucât, prin urmare, transferul sediului social nu ar trebui să conducă la pierderea drepturilor câștigate;
- G. întrucât o dispoziție conform căreia organul de conducere și sediul social ale unei companii trebuie să fie situate pe teritoriul aceluiași stat membru ar fi în contradicție cu jurisprudența Curții de Justiție privind libertatea de stabilire și, prin urmare, ar încălca dreptul comunitar,
1. solicită Comisiei să îi prezinte, în temeiul articolului 44 din Tratatul CE, până la data de 31 martie 2009, o propunere de directivă privind stabilirea unor măsuri de coordonare a legislațiilor naționale ale statelor membre în vederea facilitării transferului transfrontalier în interiorul Comunității al sediului social al unei companii create în conformitate cu legislația unui stat membru (a 14-a directivă privind dreptul societăților comerciale) și solicită ca propunerea respectivă să fie elaborată în cadrul deliberărilor interinstituționale și cu respectarea recomandărilor detaliate de mai jos;
 2. constată că, în prezent, societățile nu își pot transfera sediul decât fie prin propria dizolvare și prin crearea unei noi persoane juridice în statul membru gazdă, fie prin crearea unei noi persoane juridice în statul membru gazdă și fuzionarea ulterioară a celor două societăți; constată, în continuare, că această procedură este însoțită de dificultăți administrative, generează costuri și efecte sociale și nu oferă securitate juridică;
 3. atrage atenția asupra faptului că libertatea de stabilire este garantată societăților în temeiul articolului 48 din Tratatul CE, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție³;
 4. observă că transferul sediului unei societăți implică un transfer de supraveghere; subliniază că, în cadrul elaborării celei de a 14-a directive privind dreptul societăților comerciale referitoare la transferul transfrontalier al sediilor înregistrate, trebuie să se garanteze respectarea drepturilor actuale ale acționarilor, creditorilor și lucrătorilor și trebuie să fie menținut echilibrul existent în conducerea societăților (guvernare corporativă);
 5. propune referirea, în noua directivă, la Directiva 94/45/CE și la Directiva 2005/56/CE, în

¹ Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (JO L 254, 30.9.1994, p. 64).

² Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (JO L 310, 25.11.2005, p. 1).

³ Hotărârea în cauza *Centros*, citată mai sus.

vederea asigurării coerenței și elementelor esențiale ale procedurilor de participare a lucrătorilor, în aplicarea directivelor europene privind dreptul societăților;

6. consideră că un transfer de sediu trebuie să facă obiectul elaborării unui proiect de transfer și al unui raport care să explice și să justifice atât aspectele juridice, cât și cele economice, precum și orice consecințe ale unui transfer pentru acționari și angajați; subliniază că proiectul de transfer și raportul trebuie să fie făcute disponibile tuturor părților interesate;
7. subliniază, în contextul Strategiei de la Lisabona, efectele pozitive ale competiției fiscale asupra creșterii economice;
8. observă că un transfer de sediu ar trebui să aibă loc în condiții de neutralitate fiscală;
9. sugerează îmbunătățirea schimburilor de informații și asistență între administrațiile fiscale;
10. solicită ca transpunerea noii directive în statele membre să se facă în condiții de transparență și propune introducerea obligației, pentru statele membre, de a notifica Comisia, obligație conform căreia societățile care își transferă sediul în conformitate cu dispozițiile directivei să fie înscrise într-un registru european al societăților; subliniază că, pentru o mai bună reglementare, trebuie evitat orice exces informațional („overkill”) în transpunerea obligației de notificare în legislația națională, cu condiția garantării unui nivel suficient de informații;
11. confirmă faptul că recomandările respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
12. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă, Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE: RECOMANDĂRI DETALIIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Parlamentul European solicită Comisiei să înainteze o propunere de directivă care ar trebui să cuprindă următoarele elemente:

Recomandarea 1 (efectele transferului transfrontalier al sediului social)

Transferul transfrontalier al sediului social al companiei nu ar trebui să aibă ca efect dizolvarea, întreruperea activității sau pierderea capacității juridice ale acesteia; în consecință, compania își păstrează identitatea, fără a se aduce atingere activului, pasivului și raporturilor contractuale ale acesteia. În plus, transferul nu ar trebui să fie circumscris unor condiții legale, sociale și fiscale. Transferul intră în vigoare de la data înregistrării în statul membru gazdă. Compania este reglementată de legislația statului gazdă de la data înregistrării pe teritoriul acestuia.

Recomandarea 2 (procedura de transfer din cadrul companiei)

Organul de conducere sau de administrație al companiei care urmărește transferul are obligația de a întocmi o propunere de transfer. Propunerea cuprinde cel puțin următoarele date:

- (a) forma juridică, denumirea și sediul social al companiei în statul membru de origine;
- (b) forma juridică, denumirea și sediul social al companiei în statul membru gazdă;
- (c) documentele constitutive și statutul companiei în statul membru gazdă;
- (d) calendarul preconizat al transferului;
- (e) data de la care tranzacțiile companiei care intenționează să își transfere sediul social vor fi considerate, în scopuri contabile, ca fiind situate în statul membru gazdă;
- (f) dacă este cazul, informații detaliate privind transferul administrației centrale sau a locului principal de desfășurare a activității.
- (g) drepturile garantate membrilor, angajaților și creditorilor companiei sau cele mai importante măsuri propuse;
- (h) informații cu privire la procedurile prin care sunt stabilite modalitățile de participare a angajaților, în cazul în care compania este gestionată pe baza participării angajaților, iar legislația din statul membru gazdă nu prevede astfel de modalități.

Propunerea de transfer se transmite membrilor și reprezentanților angajaților companiei în vederea examinării acesteia într-un termen rezonabil, înainte de adunarea acționarilor.

În temeiul legislației naționale în domeniu și a Directivei 68/151/CEE¹, planul de transfer al companiei se publică și prezintă în mod obligatoriu următoarele indicații:

- (a) forma juridică, denumirea și sediul social ale companiei în statul membru de origine și cele preconizate în statul membru gazdă;
- (b) registrul în care au fost înscrise documentele și informațiile privind compania, menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 68/151/CEE, precum și numărul de înmatriculare;
- (c) mențiunea privind modalitățile prin care creditorii sau acționarii minoritari ai companiei își pot exercita drepturile și adresa la care se pot obține gratuit toate informațiile cu privire la aceste modalități.

Organul de conducere sau de administrație al companiei care urmează să efectueze transferul întocmește un raport explicativ și justificativ privind aspectele juridice și economice ale propunerii, indicând consecințele pentru membrii, creditorii și angajații companiei, exceptând cazul în care s-a convenit altfel.

Recomandarea 3 (decizia adunării acționarilor privind transferul)

Adunarea acționarilor aprobă propunerea de transfer în conformitate cu modalitățile stabilite și

¹ Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 65, 14.3.1968, p. 8).

cu majoritatea voturilor necesare pentru modificarea documentelor constitutive și a statutului, în conformitate cu legislația aplicabilă din statul membru de origine.

În cazul în care conducerea companiei presupune participarea angajaților, adunarea acționarilor poate condiționa transferul de aprobarea de către aceasta a modalităților de participare a angajaților.

Recomandarea 4 (procedura administrativă de transfer și procedura de verificare)

Statul membru de origine verifică legalitatea procedurii de transfer în conformitate cu propria legislație. Autoritatea competentă desemnată de statul membru de origine eliberează un certificat care atestă îndeplinirea tuturor actelor și formalităților necesare.

Organul responsabil de înregistrare din statul membru gazdă primește într-o perioadă de timp adecvată certificatul respectiv, o copie a documentelor constitutive ale companiei preconizate în statul membru gazdă, precum și o copie a propunerii de transfer. Aceste documente sunt considerate suficiente pentru a permite înregistrarea companiei în statul membru gazdă. Autoritatea competentă cu înmatricularea din statul membru gazdă verifică dacă sunt îndeplinite condițiile de formă și de fond pentru transfer.

Autoritatea competentă din statul membru gazdă notifică imediat înmatricularea autorității respective din statul membru de origine. Din acest moment, autoritatea din statul membru de origine procedează la radierea companiei.

Înmatriculările din statul membru gazdă și radierea din statul membru de origine se publică. Trebuie incluse cel puțin următoarele informații:

- (a) data înmatriculării;
- (b) fostul și actualul număr de înmatriculare în registrele statului membru de origine și al statului membru gazdă.

Recomandarea 5 (participarea angajaților)

Participarea angajaților este reglementată de legislația statului membru gazdă.

Cu toate acestea, nu se aplică legislația statului membru gazdă:

- (a) în cazul în care în statul membru gazdă nu se prevede cel puțin același nivel de participare ca cel practicat de companie în statul membru de origine; sau
- (b) în cazul în care legislația statului membru gazdă nu conferă angajaților filialelor companiei situate în alte state membre aceleași drepturi de a-și exercita drepturile de participare de care acești angajați se bucurau înainte de transfer.

În aceste cazuri, dispozițiile articolului 16 din Directiva 2005/56/CE se aplică în mod corespunzător.

Recomandarea 6 (terții implicați în transfer)

Este interzis transferul transfrontalier al sediului social în interiorul Comunității în cazul companiilor împotriva cărora s-a declanșat o procedură de dizolvare, lichidare, insolvabilitate,

suspendare a plăților sau alte proceduri asemănătoare.

În ceea ce privește procedurile judiciare sau administrative în curs care au fost declanșate înainte de transferul sediului social, sediul social al companiei este considerat ca fiind în statul membru de origine.